

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/252/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214307
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1312214307.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek JUDr. Edity Szabovej a Mgr. Barbory Bartekovej právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave Pribinova 25, zastúpený : JUDr. Fridrich Paľko, s.r.o. , IČO: 36 864 421, Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi : Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. č. 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č.k. 7C/162/2012-74 zo dňa 21.10.2013, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č.k. 7C/162/2012-74 zo dňa 21.10.2013 potvrdzuje.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrhy navrhovateľa zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že návrhmi podanými na súd 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že odporca je zodpovedný za vznik škody navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol o jeho návrhoch na zmenu súdneho exekútora v exekučných konaniach vedených pre pohľadávky navrhovateľa, ktoré vznikli nesplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úveroch jednotlivými dlžníkmi (povinnými):

1/. J. H., Q. XX.XX.XXXX (M. K. Ú. Č.. XXXXXXXX)

X/ J. R., Q. XX.XX.XXXX (M. K. Ú. Č.. XXXXXXXX)

X/ J. E., Q. XX.XX.XXXX (M. K. Ú. Č.. XXXXXXXX)

X/ Z. U., Q. XX.XX.XXXX (M. K. Ú. Č.. XXXXXXXX)

X/ N. U., Q. XX.XX.XXXX (M. K. Ú. Č.. XXXXXXXX)

X/ P. W., Q. XX.XX.XXXX (M. K. Ú. Č.. XXXXXXXX).

Navrhovateľ bez akýchkoľvek listinných dokladov (na súd podané len žaloby a plné moci k jednotlivým podaniam), a bez úplného označenia odporcu (sídlo, IČO) uviedol ako dôvody nasledovné:

V podaní 1. - po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci č. EX 679/2002. Následne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie Okresnému súdu Bratislava III a požiadal o udelenie poverenia, ktoré bolo vydané a registrované pod č. XXXX XXXXXX. Z obavy o právny a faktický osud pohľadávky spísal navrhovateľ dňa 11.18.2010 (správne 18.11.2010, došlé na súd 23.11.2010) návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd však zostal nečinný, a o okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia práv navrhovateľa a spôsobenej škody, sa navrhovateľ dozvedel po doručení uznesenia o zmene exekútora zo dňa 26.08.2011 (správne po doručení uznesenia o nevyhovení žiadosti o zmenu súdneho exekútora). Teda mal za to, že

došlo k porušeniu zákona prekročením doby zákonom stanovenej na vydanie takéhoto rozhodnutia exekučným súdom, t.j. 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (§ 44 ods.7 EP platného od 01.09.2005 a § 44 ods.8 EP platného od 01.12.2006), pričom nič nebránilo tomu, aby nedošlo k prieťahom a rozhodnutie bolo vydané včas. Preto sa domáha vydania medzitýmneho rozsudku, že odporca je zodpovedný za škodu vzniknutú navrhovateľovi; a súčasne uložiť odporcovi povinnosť uhradiť istinu 175,- Eur titulom majetkovej škody a sumu 497,88 Eur titulom nemajetkovej ujmy; ako aj náhrady trov konania. Vznik majetkovej škody 175,- Eur odvodnil sumou vo výške 70,- Eur ako náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, 40,- Eur za udržiavanie a správu informačného systému, 50,- Eur za administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, 15,- Eur na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje, poštovné, telekomunikačné výdaje a pod.. Vznik nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 497,88 Eur požadoval za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, za stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaným zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci, za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky. Uvedený výpočet navrhovateľ špecifikoval alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu podľa doktríny Ústavného súdu teda 663,88 Eur za rok delené 12 mesiacov = 55,32 Eur za mesiac. Exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 281 dní. Navrhovateľ podal žalobný návrh na Okresný súd Bratislava III, avšak súčasne upozornil na predpojatosť tohto súdu, pretože je štátnym orgánom, ktorý svojim konaním vyvolal skutočnosť, zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou. Samotný súd tak zapríčinil nelegálnym konaním - nesprávnym úradným postupom, vznik škody na strane navrhovateľa. Nemôže byť preto súčasne orgánom súdnej moci, rozhodujúcim o tejto škode. Domáhal sa preto, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu.

V podaní 2. - po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci č. EX 3427/2012 a bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie registrované pod č. XXXX XXXXXX. Následne navrhovateľ opätovne z dôvodov ako v predchádzajúcej veci spísal dňa 11.18.2010 (správne 18.11.2010, doručené súdu 23.11.2010) návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd však bol nečinný viac ako 221 dní a navrhovateľ obdržal uznesenie o zmene exekútora až zo dňa 27.06.2011. Navrhovateľ namietol nečinnosť súdu, nedodrżanie zákonnej 30-dňovej lehoty, prieťahy, v dôsledku čoho sa domáha uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175,- Eur a sumy 387,24 Eur titulom nemajetkovej ujmy z rovnakých dôvodov, vrátane náhrady trov konania. Takisto namietol predpojatosť súdu z totožných dôvodov,

V podaní 3. - po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci č. P. XXXX/XXXX a bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie registrované pod č. XXXX XXXXXX. Navrhovateľ spísal dňa 11.18.2010 (správne 18.11.2010, došlé na súd 23.11.2010) návrh na zmenu exekútora, avšak exekučný súd bol nečinný viac ako 201 dní, pričom navrhovateľ sa o postupe súdu dozvedel až po obdržaní uznesenia o zmene exekútora zo dňa 07.06.2011. Domáhal sa z rovnakých dôvodov uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175,- Eur a sumu 331,92, Eur titulom nemajetkovej ujmy, vrátane náhrady trov konania. Takisto namietol predpojatosť súdu z totožných dôvodov,

V podaní 4. - po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci č. EX 1675/2003 a bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie registrované pod č. XXXX XXXXXX. Navrhovateľ spísal dňa 11.18.2010 (správne dňa 18.11.2010, došlé na súd 23.11.2010) návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd bol nečinný viac ako 201 dní, pričom navrhovateľ sa dozvedel o postupe súdu až po obdržaní uznesenia o zmene exekútora zo dňa 07.06.2011. Domáhal sa z rovnakých dôvodov uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175,- Eur a sumu 331,92 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vrátane náhrady trov konania. Namietal aj predpojatosť sudcu z totožných dôvodov,

V podaní 5. - po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci č. EX 15455/2011 a bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie registrované pod č. XXXX XXXXXX. Navrhovateľ spísal dňa 11.18.2010 (správne 18.11.2010, došlé na súd dňa 23.11.2010) návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd zostal opäť nečinný viac ako 218 dní, pričom navrhovateľ sa dozvedel o postupe súdu až po obdržaní uznesenia o zmene exekútora zo dňa 24.06.2011. Domáhal sa z rovnakých dôvodov uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175,- Eur a sumu 387,24 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vrátane náhrady trov konania. Namietal aj predpojatosť súdu z totožných dôvodov,

V podaní 6. - po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci č. EX 1543/2003 a bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie registrované pod č. XXXX XXXXXX. Navrhovateľ spísal dňa 11.18.2010 (správne 18.11.2010, došlé na súd 23.11.2010) návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd však zostal nečinný viac ako 200 dní, pričom navrhovateľ sa o postupe súdu

dozvedel až po obdržaní uznesenia o zmene exekútora zo dňa 06.06.2011. Domáhal sa z rovnakých dôvodov uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175,- Eur a sumu 331,92 Eur titulom nemajetkovej ujmy, vrátane náhrady trov konania. Takisto namietol predpojatosť súdu z totožných dôvodov.

Jednotlivé návrhy boli odstúpené Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o námietke zaujatosti zo strany navrhovateľa voči sudcovi, resp. voči celému Okresnému súdu Bratislava III. Týmto námietkam nebolo vyhovené nasledovnými rozhodnutiami:

- uznesenie zo dňa 29.10.2012, č.k.3NcC 274/2012-15, právoplatné 30.04.2013
- uznesenie zo dňa 25.10.2012, č.k.9NcC 274/2012-15, právoplatné 28.03.2013
- uznesenie zo dňa 26.10.2012, č.k.2NcC 256/2012-20, právoplatné 30.04.2013
- uznesenie zo dňa 29.10.2012, č.k.3NcC 272/2012-15, právoplatné 30.04.2013
- uznesenie zo dňa 29.10.2012, č.k.4NcC 272/2012-20, právoplatné 30.04.2013
- uznesenie zo dňa 26.10.2012, č.k.5NcC 323/2012-14, právoplatné 23.01.2013.

Následne súd I. stupňa spojil uznesením zo dňa 15.07.2013, č.k. 7C/162/2012-29 súdne konania vedené pod sp.zn. 7C/162/2012, 7C/163/2012, 7C/165/2012, 7C/166/2012, 7C/167/2012 a 6C/167/2012 na spoločné konanie, vedené pod č.k. 7C/162/2012-29 s poukazom na § 112 ods. 1 O.s.p.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.07.2013.

Odporca žiadal návrh v celosti zamietnuť ako nedôvodný. Poukázal na list Európskej komisie a článok v denníku SME zo dňa 16.07.2012, s tým, že samotné podania sú zmätočné. Navrhovateľ nepredložil žiadny relevantný dôkaz na preukázanie existencie predmetných exekučných konaní, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má niesť sám. Navrhovateľ namietal „nezákonné konanie“ v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namietal „nesprávny úradný postup v podobe priesťahov“. Nie je tak jednoznačné, akým titulom si navrhovateľ uplatňuje náhradu škody. Navrhovateľ neuviedol, a to ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť sťažnosti na zbytočné priesťahy predsedovi súdu, resp. možnosť ústavnej sťažnosti. V tejto súvislosti odporca poukázal na to, že všeobecný súd nie je oprávnený v konaní o náhrade škody posudzovať priesťahy v konaní súdu. Táto právomoc prislúcha iba predsedovi súdu, alebo Ústavnému súdu SR. Odporca poukázal v súvislosti so zákonom č. 514/2003 Z.z., že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku z 23.04.2012 boli odporcovi doručené v totožný deň, pričom žalobné návrhy boli doručené súdu 27.09.2012, teda ide o predčasne uplatnené nároky na súde. Navrhovateľ neposkytol odporcovi ani žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie žiadostí a odporca tieto nároky nepovažuje za predbežne prerokované. Navrhovateľ doposiaľ nepredložil dôkazy potrebné na posúdenie otázky v súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu. V určitých prípadoch exekučný súd mohol o zmene súdneho exekútora rozhodnúť až po zákonnej 30- dňovej lehote od doručenia takéhoto návrhu, čo mohlo byť spôsobené tým, že pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. Navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy (sťažnosť predsedovi), čím zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ust. § 415 OZ. Odporca vzniesol súčasne námietku premičania pri každom obdobnom návrhu zo strany navrhovateľa, ktorý si takýto nárok uplatnil pred 23.04.2009 (t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). K vyčísleniu náhrady škody odporca uviedol, že ide o paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti, čo považoval za účelové a nesprávne. K nemajetkovej ujme poukázal na absenciu príčinnej súvislosti medzi tzv. nesprávnym úradným postupom, a vznikom škody, či nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľ a ani jeho právny zástupca sa na nariadené pojednávanie súdu dňa 21.10.2013 nedostavili, pričom doručenie predvolania mali riadne vykázané. Právny zástupca navrhovateľa elektronickým podaním (e-mailom) bez zaručeného podpisu s časovou pečiatkou žiadal o odročenie pojednávania a prerušenie konania. Súd poukázal na ustanovenie § 42 O.s.p., a uviedol, že toto podanie navrhovateľa nespĺňalo zákonné náležitosti. Preto naň súd neprihliadol. Odporca ospravedlnil svoju neúčast' písomne a súhlasil s prejednaním veci vo svojej neprítomnosti. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s dôkazmi v súdnom spise a pripojených exekučných spisov. Poukázal na ustanovenia §§ 3 ods. 1 písm. d/; 9 ods. 1, 2 ; 16 ods. 4; 17 ods.1,2; 19 ods. 1, veta prvá, ods.2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., V časti IV citovaného zákona sa zákonodarca zmieňuje o podmienkach predbežného prerokovania nároku. Tento nárok na náhradu škody je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto o náhradu škody žiada, ktorej

veci sa týka, titulu, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. Súd ďalej poukázal na ustanovenie § 442 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že rovnako ako v minulosti platný zákon č. 58/1969 Zb., aj nový zákon č. 514/2003 Z.z., vychádzali z princípu výlučnej zodpovednosti štátu, či už bola škoda spôsobená štátnym orgánom, alebo spoločenskou organizáciou. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci sú tri základné objektívne predpoklady a to: nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup; vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Ani jeden z citovaných zákonov bližšie nedefinuje pojem škody a neupravuje rozsah jej náhrady. Preto je nutné vždy vychádzať z ust. § 442 O.z.. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že vo všetkých návrhoch spojených do tohto konania, navrhovateľ nepreukázal ani základ sporu - zodpovednosť odporcu za vznik škody. K čiastočne oneskorenému vyhovaniu návrhom na zmenu exekútora došlo prevažne v dôsledku oneskoreného postúpenia exekučného spisu, teda nie z viny konajúceho súdu. Súd sa stotožnil s vyjadrením odporcu, že v danom konaní súd ani nie je oprávnený skúmať tzv. prieťahy v konaní. Podľa judikatúry i samotnej Ústavy SR je zrejmé, že „zbytočné prieťahy“ je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu sudcu alebo iného štátneho orgánu. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách. Samotný navrhovateľ navyše nevyužil žiadne zákonné prostriedky na to, aby zabránil tzv. škode, ku vzniku ktorej podľa jeho tvrdenia malo dôjsť (absencia dôkazného bremena). Tvrdenia navrhovateľa ohľadne jeho ujmy súd vyhodnotil ako účelové. Navrhovateľ vo veci neunesol dôkazné bremeno o vzniku škody ako takej, jej celkovej výšky, a ani príčinnej súvislosti. Žiadnym spôsobom nepreukázal vznik škody a ním vyšpecifikované sumy, ktoré mal použiť v súvislosti so správou pohľadávky, výkonov zamestnancov, informačného systému, administratívy, urgencií a pod.. Išlo len o všeobecné tvrdenia, ničím nepodložené. Súd sa tak isto nezaoberal ani námietkou premlčania zo strany odporcu, danou paušálne vo všetkých vyjadreniach v obdobných sporoch, nakoľko sa konkrétne tohto prípadu netýka. Z týchto dôvodov súd žalobný návrh vo všetkých spojených veciach zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na úspech odporcu v konaní. Keďže odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Namietol, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. preto, že sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Poukázal aj na ust. § 15 O.s.p. a uviedol, že navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Navrhovateľ preto podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Navrhovateľ sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Navrhovateľ sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Navrhovateľ nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Navrhovateľ tiež namietol, že súd prvého stupňa ignoroval jeho tvrdenia

o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nesúhlasil s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), nakoľko v prípade, že by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Právnym titulom v danej veci je nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. V konaní pred súdom mienil predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, navrhovateľa nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je vnútorne rozporné, pretože súd napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho, a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), v rozsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci, a vyvodil z neho správny právny záver o nedôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa. Súd prejednal vec na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania e-mailovým podaním zo dňa 16.10.2013, ktoré však nespĺňalo kritériá súdneho podania podľa § 42 ods. 1 O.s.p. a na ktoré nebolo možné prihliadať. Odvolacie námietky navrhovateľa pritom na túto skutočnosť nereflektujú. Sú len formulárovým (a aj veľmi zle čitateľným) typom odvolania, ktoré navrhovateľ podáva v obdobných veciach, pričom v tejto veci nepostrehol iné dôvody zamietajúceho rozsudku. To len potvrdzuje účelovosť podanej žaloby a aj podaného odvolania zo strany navrhovateľa. Odvolací súd tak ani nemal možnosť konfrontovať správnosť skutkových a právnych záverov napadnutého rozsudku s odvolacími námietkami navrhovateľa. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.) a k tomu nepovažuje za potrebné nič doplniť. Z týchto dôvodov napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Ich náhradu v konaní úspešnému odporcovi nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.